

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๒๑๙ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สอพ. ๑ - ๘/สชช./กตท./กพร./สนท./กปร./กกย. และ กวม.

สอพ. ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของนางนลินา ไชยสิงห์ ตำแหน่งนักกฏวิทยาชำนาญการ (ตล.๘๘๘) กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกฏและสัตววิทยา สอพ. ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักกฏวิทยาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่ง กรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้วเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การฉีดสาร abamectin และ emamectin benzoate เข้าลำต้นเพื่อป้องกันกำจัดหนอนหัวด้ามะพร้าว (*Opisina arenosella* Walker) ในมะพร้าวน้ำหอม

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๖๐๑๔๓๑ (รหัสโครงการวิจัยจากเงินรายได้การดำเนินงานวิจัยด้านการเกษตรกรรมวิชาการเกษตร)

ระยะเวลาดำเนินการ ธันวาคม ๒๕๖๑ - กันยายน ๒๕๖๒

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางนลินา ไชยสิงห์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๗๐	หัวหน้าการทดลอง
นายพิเชฐ เซาว์วัฒนวงศ์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านศัตรูพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นายพฤทธิชาติ ปุญวัฒน์โท ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการพิเศษ กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวสุชาดา สุพรศิลป์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นายวรวิช สุดจรีธรรมจริยางกูร ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวชนิตา ทองแถม ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ กลุ่มวิจัยวัตถุดิบพืชการเกษตร กองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร	๕	ผู้ร่วมการทดลอง

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นายวีระสิงห์ แสงวรรณ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ กลุ่มวิจัยวัตถุดิบพืชการเกษตร กองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร	๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบประสิทธิภาพและศึกษาผลตกค้างของสาร abamectin และสาร emamectin benzoate ที่ฉีดเข้าลำต้นมะพร้าวเพื่อป้องกันกำจัดหนอนหัวด้ามะพร้าว (*Opisina arenosella* Walker) ในมะพร้าวน้ำหอม ดำเนินการทดลองในแปลงมะพร้าวน้ำหอมของเกษตรกร ๒ พื้นที่ๆ ละ ๒ แปลง ได้แก่ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ความสูงของต้นมะพร้าว ๒ ระดับ คือ ๔-๖ ม. และ ๖-๑๐ ม. ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๒ โดยการฉีดสาร abamectin ๑.๘%EC และสาร emamectin benzoate ๑.๘๒% EC ที่อัตราต่าง ๆ เข้าลำต้นมะพร้าว ผลการทดลองพบว่าการฉีดสาร abamectin ๑.๘%EC อัตรา ๑๕ มล./ต้น และสาร emamectin benzoate ๑.๘๒%EC อัตรา ๕ มล./ต้น มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนหัวด้ามะพร้าวได้อย่างน้อย ๙๐ วัน โดยไม่พบสารทั้ง ๒ ชนิดตกค้างในเนื้อและน้ำมะพร้าวน้ำหอม ตลอดจนไม่พบอาการเป็นพิษของสารที่มีต่อพืช

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง เทคนิคการพ่นสารทางอากาศในการป้องกันกำจัดหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๖๒๑๔๓๗ (รหัสโครงการวิจัยจากเงินรายได้การดำเนินงานวิจัยด้านการเกษตร กรมวิชาการเกษตร)

ระยะเวลาดำเนินการ ธันวาคม ๒๕๖๑ - มีนาคม ๒๕๖๔

สัปดาห์ของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัปดาห์ของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางนลินา ไชยสิงห์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นายพฤทธิชาติ ปญุวัฒน์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการพิเศษ กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวสุชาดา สุพรศิลป์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

เทคนิคการพ่นสารทางอากาศในการป้องกันกำจัดหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด ด้วยอากาศยานไร้คนขับแบบโรเตอร์เดี่ยว (เฮลิคอปเตอร์) ที่อัตรา ๑.๒๘ และ ๒.๕๖ ลิตร/ไร่ การพ่นสารด้วยอากาศยานไร้คนขับแบบหลายโรเตอร์ (โดรน) ที่อัตรา ๓ และ ๕ ลิตร/ไร่ การพ่นสารด้วยเครื่องยนต์พ่นสารสะพายหลังแบบแรงดันน้ำสูงประกอบกันฉีดแบบปรับท้ายที่ติดตั้งหัวฉีดแบบกรวยกลวง อัตราพ่นของเกษตรกรที่ ๖๐ ลิตร/ไร่ และกรรมวิธีไม่พ่นสาร โดยทุกกรรมวิธีที่พ่นสารพ่นด้วยสารแนะนำ emamectin benzoate ๕% WG อัตราที่เท่ากันคือ ๓๐ กรัม/ไร่ ดำเนินการในแปลงข้าวโพดหวานของเกษตรกรอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และแปลงข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ในเดือนสิงหาคม-กันยายน ๒๕๖๒ ผลการทดลองพบว่าทั้ง ๒ การทดลองให้ผลสอดคล้องกันทั้งในข้าวโพดหวานและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ คือกรรมวิธีการพ่นด้วยอากาศยานไร้คนขับแบบโรเตอร์เดี่ยว (เฮลิคอปเตอร์) และกรรมวิธีการพ่นสารด้วยอากาศยานไร้คนขับแบบหลายโรเตอร์ (โดรน) ใช้เวลา ๑ ไร่ไม่เกิน ๓ นาที ทุกอัตรามีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดได้ดีเทียบเท่าการพ่นของเกษตรกรที่ ๖๐ ลิตร/ไร่ ที่เดินพ่นเน้นยอดแถวต่อแถว ซึ่งในขณะที่การเดินพ่นด้วยคนใช้เวลามากกว่า ๓๐ นาที

ผลงานลำดับที่ ๓

เรื่อง ประสิทธิภาพการพ่นด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Unmanned Aerial Vehicle (UAV)) ในการป้องกันกำจัดศัตรูหอยแบ่ง

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๖๐-๖๓-๐๑-๐๑-๐๑-๐๒-๖๓

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๒ - กันยายน ๒๕๖๔

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางนลินา ไชยสิงห์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นายพฤทธิชาติ ปญวัฒน์โท ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการพิเศษ กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวสุชาดา สุพรศิลป์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การทดสอบผลของประสิทธิภาพการพ่นด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Unmanned Aerial Vehicle (UAV)) ในการป้องกันกำจัดศัตรูหอยแบ่ง วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design มี ๔ กรรมวิธี ๕ ซ้ำ ได้แก่กรรมวิธีพ่นด้วยเครื่อง UAV อัตราพ่น ๒, ๓.๕ และ ๕ ลิตรต่อไร่ เปรียบเทียบกับการพ่นด้วยเครื่องยนต์พ่นสารสะพายหลังแบบแรงดันน้ำสูงของเกษตรกร อัตราพ่น ๘๐ ลิตรต่อไร่ สำหรับการพ่นด้วยเครื่อง UAV ทั้ง ๓ กรรมวิธี จะพ่นสูงจากต้นหอมแบ่งประมาณ ๑.๕ เมตร โดยแบ่งเป็นการทดลองทางกายภาพ และประสิทธิภาพ การทดลองทางกายภาพ พ่นด้วยสี Kingkol tartrazine ๑% เพื่อเปรียบเทียบการแพร่กระจายและความหนาแน่นของละอองสาร การทดลองหาปริมาณการตกสู่เป้าหมายของละอองสาร และการทดลองหาปริมาณการตกของละอองสารบนตัวผู้พ่นสาร โดยดำเนินการในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ และการทดสอบประสิทธิภาพด้วยสาร fipronil ๕% SC อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ในเดือนเมษายน-พฤษภาคม ๒๕๖๔ ในแปลงหอมแบ่งของเกษตรกร อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ทั้ง ๒ การทดลอง ผลการทดลองพบว่า การพ่นด้วยเครื่อง UAV ทุกอัตราพ่นไม่แตกต่างจากการพ่นด้วยเครื่องพ่นสารสะพายหลังแบบแรงดันน้ำสูงของเกษตรกร ซึ่งทั้งสองการทดลองให้ผลสอดคล้องกัน จากผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อแนะนำและเป็นทางเลือกให้แก่เกษตรกรต่อไป

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง ทดสอบการใช้สารฆ่าแมลงร่วมกับไวท์ออยล์เพื่อลดการใช้สารในการป้องกันกำจัดแมลงหิวข้าวยาสูบ ในมะเขือเทศ

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๓.๑ ประสิทธิภาพของการใช้สารฆ่าแมลงแบบผสม (tank mixtures) ในการป้องกันกำจัดหนอนใยผัก, *Plutella xylostella* (Linnaeus) ในคะน้า ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๑ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๒ ผลของสภาพน้ำที่มีต่อประสิทธิภาพของสารฆ่าแมลงที่ใช้ในการป้องกันกำจัดหนอนใยผัก (*Plutella xylostella* L.) ในคะน้า ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๑ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๓ ทดลองประสิทธิภาพสารป้องกันกำจัดแมลงหิวข้าวยาสูบ (tobacco whitefly) ; *Bemisia tabaci* (Gennadius) ในผักซีฝรั่ง ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๑ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๔ ประสิทธิภาพของอากาศยานไร้คนขับ (UAV) สำหรับการพ่นสารป้องกันกำจัดโรคเมล็ดด่างในข้าว ในวารสารวิชาการเกษตร ปีที่ ๓๗ ฉบับที่ ๑ มกราคม - เมษายน ๒๕๖๒

๓.๕ Effectiveness of Unmanned Aerial Vehicles (UAVs) in controlling dirty panicle disease in paddy fields ในเอกสารประกอบการอบรมหลักสูตร “การใช้สารกำจัดศัตรูพืชในยุค ๔G: ความจำเป็น เทคนิค วิธีการ และข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับโดรน” วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมกองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร ชั้น ๑ อาคารตึก ๘ ชั้น และสวนเฉลิมพระเกียรติ ๕๕ พรรษา กรมวิชาการเกษตร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ จัดโดย สมาคมกสิกรรมและสัตววิทยาแห่งประเทศไทย

๓.๖ เอกสารประกอบการอบรม เรื่อง เทคโนโลยีการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าวด้วยวิธีการฉีดสารเข้าต้น วันพุธที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุม โรงแรมเวล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จัดโดย สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร ได้รับการสนับสนุนจากเงินรายได้ การดำเนินงานวิจัยด้านการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

๓.๗ การฉีดสาร abamectin และ emamectin benzoate เข้าลำต้นเพื่อป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว (*Opisina arenosella* Walker) ในมะพร้าวอ่อน ในการประชุมวิชาการสำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช อารักขาพืชเพื่อชีวิต ฝ่าวิกฤต สู่ความมั่นคงด้านอาหาร วันที่ ๑๗-๑๘ กันยายน ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุม ๕๐๑ อาคารเฉลิมพระเกียรติ ๖ รอบ กองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

๓.๘ ศึกษาผลของสารเสริมประสิทธิภาพที่มีต่อประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดและความคงทนของสารฆ่าแมลงที่ใช้ในการป้องกันกำจัดหนอนใยผัก (*Plutella xylostella* (L.)) ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๔ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๙ ประสิทธิภาพการพ่นด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Unmanned Aerial Vehicle (UAV)) ในการป้องกันกำจัดศัตรูหม่อมแบ่ง ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๔ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๑๐ ประสิทธิภาพการพ่นด้วยอากาศยานไร้คนขับ (Unmanned Aerial Vehicle (UAV)) ในการป้องกันกำจัดไรแดงหม่อมศัตรูมันสำปะหลัง ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๔ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๑๑ ทดสอบประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดหนอนชอนใบ *Liriomyza brassicae* Riley ในมะเขือเทศ ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๔ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

แมลงศัตรูมะพร้าว และการป้องกันกำจัด

แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางนลินา ไชยสิงห์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๘๘๘)

สังกัด กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๘๘๘)

สังกัด กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง ทดสอบการใช้สารฆ่าแมลงร่วมกับไวท์ออยล์เพื่อลดการใช้สารในการป้องกันกำจัดแมลงหมีขาวยาสูบ ในมะเขือเทศ

๒. หลักการและเหตุผล

มะเขือเทศที่ปลูกในปัจจุบันแบ่งเป็น มะเขือเทศรับประทานผลสด และมะเขือเทศอุตสาหกรรม ซึ่งมีปัญหาการผลิตคือ ในฤดูแล้งพบปัญหาโรคเหี่ยวเหี่ยว หนอนเงาะผล และผลเน่าสีดำและไส้เดือนฝอย ส่วนฤดูฝนพบปัญหา โรคใบด่าง โรคใบไหม้ หนอนเงาะผล และผลเน่าดำ (ศักดิ์สิทธิ์, ๒๕๕๓) นอกจากนี้ยังมี เพลี้ยไฟ หนอนซอนใบ แมลงหมีขาวยาสูบ ซึ่งแมลงหมีขาวยาสูบนอกจากจะสร้างความเสียหายโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบพืชแล้ว ยังเป็นพาหะของเชื้อไวรัสสาเหตุโรคใบด่างในพืชต่างๆ ด้วย จัดเป็นแมลงศัตรูพืชที่มีพืชอาหารมากชนิดหนึ่ง พบในพืชผักสวนครัวแทบทุกชนิด พืชตระกูลถั่ว ยาสูบ มันฝรั่ง และฝ้าย แมลงหมีขาว เป็นแมลงศัตรูปลูกขนาดเล็ก มักอยู่รวมกันเป็นกลุ่มใต้ใบพืช พบการระบาดและทำความเสียหายให้กับเกษตรกรทั่วทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเกษตรกรรมที่ปลูกโดยอาศัยน้ำชลประทานหรือปลูกช่วงฝนทิ้งช่วงนาน แมลงหมีขาวจะเข้าทำลายทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะอาศัยดูดกินน้ำเลี้ยงอยู่ใต้ใบพืช การทำลายของตัวอ่อนทำให้เกิดเป็นจุดสีเหลืองบนใบพืช ส่วนการทำลายของตัวเต็มวัยจะทำให้ใบพืชหักงอต้นแคระแกร็นเหี่ยวและผลผลิตลดลง นอกจากนี้แมลงหมีขาวยังขับถ่ายน้ำหวานออกมาก่อให้เกิดราดำบนใบพืช และแมลงหมีขาวบางชนิดยังเป็นพาหะของเชื้อไวรัสสาเหตุ โรคใบด่าง โรคใบด่างเหลือง และโรคใบยอดย่น ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลผลิตลดลง หรือในกรณีที่มีการเข้าทำลายครั้งละมากๆ อาจทำให้ต้นพืชตายได้ การป้องกันและกำจัดแมลงหมีขาว ให้หลีกเลี่ยงการปลูกพืชในช่วงที่สภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเพิ่มปริมาณของแมลงหมีขาว และเลือกใช้พันธุ์พืชแนะนำตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เก็บส่วนของพืชที่พบแมลงหมีขาวออกจากแปลง โดยนำไปทำลายด้วยการเผาทิ้ง และทำความสะอาดแปลงและบริเวณรอบๆ แปลงภายหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อไม่ให้มีพืชอาศัยของแมลงหมีขาว สารฆ่าแมลงควรใช้เฉพาะเมื่อพบการระบาด (บรรณาธิการ, ๒๕๕๔) วิธีการที่เกษตรกรนิยมใช้มากที่สุดคือการใช้สารเคมี ซึ่งถ้าใช้นานก็จะทำให้เกิดความต้านทาน

การวิจัยหากรรมวิธีที่จะแก้ปัญหาความต้านทานของแมลงหมีขาวยาสูบและลดการใช้สารฆ่าแมลงลง โดยนำสารไวท์ออยล์ไว้ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มมีพิษน้อย (slightly hazardous) ตามการจำแนกขององค์การอนามัยโลก แถบสีในฉลากจึงเป็นสีน้ำเงิน มาผสมเพื่อลดอัตราของสารฆ่าแมลงลงหรือใช้เกินความจำเป็น

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

สารไวต์ออยล์ไวต์ออยล์และปิโตรเลียมออยล์ เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ รวมกลุ่มเดียวกันกับสารสกัดสะเดา เชื้อจุลินทรีย์ที่ใช้ป้องกันกำจัดศัตรูพืช (บีที ไวรัสเอ็นพีวี เชื้อราบิวเวอร์เรีย เชื้อราเมทาโรเซียม เชื้อราไตรโคเดอมา) โดยแตกต่างจากสารเคมีสังเคราะห์ที่รับขึ้นทะเบียนจะเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ สำหรับไวต์ออยล์ที่ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรในประเทศไทยมี รหัส Chemical Abstract Service (CAS) Registry Number (CAS number) เป็น ๘๐๑๒-๙๕-๑ คือสูตร ๖๗%EC นอกนั้นก็จะมีปิโตรเลียมออยล์ ๘๓.๙%EC ความแตกต่างขึ้นอยู่กับจำนวนอะตอมของคาร์บอนที่อยู่ในสูตรโมเลกุลหรือสูตรโครงสร้าง โดยปกติจะมีคาร์บอนอยู่ระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ซึ่งจะมีผลทำให้ CAS number แตกต่างกัน

ข้อมูลความเป็นพิษ (ข้อมูลของไวต์ออยล์ ๖๗%EC)

- พิษเฉียบพลันทางปากกับหนู มากกว่า ๒๐๐๐ มิลลิกรัม/กิโลกรัม น้ำหนักตัว
- พิษเฉียบพลันทางผิวหนังกับหนู มากกว่า ๒๐๐๐ มิลลิกรัม/กิโลกรัม น้ำหนักตัว
- พิษเฉียบพลันทางระบบหายใจกับหนู มากกว่า ๑.๕๙๓ มิลลิกรัม/ลิตร

จากข้อมูลข้างต้นสรุปว่าสารไวต์ออยล์ ๖๗%EC จัดอยู่ในกลุ่มมีพิษน้อย (slightly hazardous) ตามการจำแนกขององค์การอนามัยโลก แถบสีในฉลากจึงเป็นสีน้ำเงินเป็นสารที่ทำลายแมลงทางกายภาพ (Physical poison) กลไกการออกฤทธิ์จะไปขัดขวางหรืออุดรูหายใจ (Suffocation) และดูดความชื้น (Desiccation) ในตัวแมลงทำให้แมลงตาย นอกจากนี้ยังไปชะล้างไขมันที่ผนังลำตัวของแมลงบางชนิด เช่น เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย ไรแดง รวมทั้งไปเคลือบไข่ของแมลงทำให้ไข่ไม่ฟักมีผลต่อพฤติกรรมการวางไข่ของแมลง การพ่นสารไวต์ออยล์หรือปิโตรเลียมออยล์จะทำให้พืชมีกลิ่นเปลี่ยนไป ส่งผลให้ผีเสื้อเพศเมียวางไข่น้อยลง เช่นกรณีของแมลงวันทองพริก ลดการวางไข่เนื่องจากผิวของผลพริกเคลือบด้วยไขมัน ทำให้การลดการทำลายของแมลงวันทองในพริกได้ ใช้ในลักษณะของสารเสริมประสิทธิภาพ (Adjuvants) จากการวิจัยพบว่าการใช้สารกลุ่มนีโอนิโคตินอยด์ (อิมิดาโคลพริด ไทอะมีโทแซม โคลไทอะนิน ไดโนทีฟูแรน) ผสมกับไวต์ออยล์ มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการป้องกันกำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เพลี้ยแป้งในน้อยหน่า เพลี้ยแป้งในมันสำปะหลัง แมลงหี่ขาวในผักชีฝรั่ง แมลงหี่ขาวในกะเพรา เพลี้ยไฟในโหระพา โดยสารในกลุ่มน้ำมันจะช่วยเสริมหรือเพิ่มฤทธิ์ของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้สารเกาะยึดติด หรือกระจายตัว และแทรกซึมผ่านชั้นไขมันของใบพืชโดยเฉพาะการใช้สารที่ออกฤทธิ์ดูดซึม นอกจากนี้มีรายงานว่าสารกลุ่มน้ำมันจะช่วยยืดอายุทำให้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอยู่ได้นานขึ้น เนื่องจากจะช่วยชะลอการระเหยตัว ป้องกันแสงแดด และป้องกันการชะล้างจากฝน อัตราที่ใช้สำหรับผสมสารเคมีอื่น อยู่ที่อัตรา ๒๐ - ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร การใช้เป็นสารป้องกันกำจัดแมลงและไรศัตรูพืชโดยตรง สำหรับไวต์ออยล์ และปิโตรเลียมออยล์ มีงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรว่าสามารถใช้ป้องกันกำจัดแมลงจำพวกปากดูดหลายชนิด เช่น เพลี้ยอ่อน เพลี้ยไฟ เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไก่แจ้ส้ม แมลงปากกัดหลายชนิด เช่น หนอนขนอบใบส้ม รวมทั้งไรแดงในส้ม และทุเรียน ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าป้องกันกำจัดโรคพืชบางชนิดได้ เช่น โรคราแป้ง โรคราดำ เป็นต้น สำหรับอัตราการใช้แบบสารเดี่ยวอยู่ที่อัตรา ๕๐ - ๑๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ขึ้นกับชนิดพืช และศัตรูพืช จากการวิจัยของผู้เขียนพบว่าแมลงหี่ขาวในกะเพราและผักชีฝรั่ง สร้างความต้านทานต่อสารกลุ่มนีโอนิโคตินอยด์ จนทำให้การพ่นสารไวต์ออยล์เดี่ยวๆ มีประสิทธิภาพดีกว่า หรือช่วงที่ระบาดรุนแรงให้ใช้สารบูโพรเฟซีน ๔๐%SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรหรือบูโพรเฟซีน ๒๕%WP อัตรา ๔๐ กรัม (สุเทพ ; ๒๕๕๒) รวมถึงการทดลองของ สัญญาณี และคณะ (๒๕๕๓) รายงานว่าการทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมีและสารสกัดจากพืชในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูที่สำคัญในมะเขือเปราะ จากการทดสอบพบว่าสาร buprofezin ๔๐% SC (นาปาม SC) อัตรา ๑๕ มล./น้ำ ๒๐ ลิตร และสาร dinotefuran ๑๐% SL อัตรา ๑๕ มล./น้ำ ๒๐ ลิตร มีแนวโน้มที่มีประสิทธิภาพดีในการป้องกันกำจัดแมลงหี่ขาวรองลงมา white oil ๖๗% EC (ไวท์ออยล์) อัตรา ๑๐๐ มล./น้ำ ๒๐ ลิตร

จึงการวางแผนการทดลองใช้สารฆ่าแมลงร่วมกับไวท์ออยล์เพื่อลดการใช้สารในการป้องกันกำจัดแมลง
หริ่ขาวยาสูบในมะเขือเทศ เพื่อลดการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชเกินความจำเป็นที่มีประสิทธิภาพดี ต้อง
คัดเลือกสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดที่มีเปอร์เซ็นต์การป้องกันกำจัดมากกว่า ๕๐% ขึ้นไป
ไม่พบความเป็นพิษต่อพืช และคำนวณต้นทุนการพ่นสาร

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รูปแบบการใช้สารฆ่าแมลงร่วมกับไวท์ออยล์เพื่อลดการใช้สารในการป้องกันกำจัดแมลงหริ่ขาว
ยาสูบในมะเขือเทศ เพื่อแก้ปัญหาศัตรูพืชต้านทาน และลดการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชเกินความจำเป็นที่มี
ประสิทธิภาพดี และปลอดภัยต่อผู้บริโภคมากขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ได้ชนิดของสารฆ่าแมลงที่มาผสมกับไวท์ออยล์

(ลงชื่อ) .....
(นางนลินา ไชยสิงห์)
ผู้ขอประเมิน
(วันที่) ๑๓ / มี.ค. / ๒๕๖๖